

och säger att Gud är ^{rätt} och Sannfärdig,
 och älskar i väntar tillbror med alla
 de andra att vi skall fullborda vad
 de har strandat, så att vi snart kan
 återse varandra och för evigt vara
 tillsammans, det är en kostelig ting
 att kunna fatta Guds plan, i någon ringa
 mån, detta överviger all sorg,
 måste nu nämna mig slutet med många
 kärleksbrev till er alla, att ni ej
 sörja och gråta som de der intet hopp
 hafva, det är någonting som Gud har
 tillåtit, han är idel kärlek och barmhärtig,
 från eder Datter och Syster Charlina Persa
 kärleksbrev till er alla. Ni ska alla
 i ströbyrå och Gårde, och många som
 vill var kärlek smittaga. Ni ska så
 snart Stina, jag har ej besvarat hennes
 brev än som jag fick från Gud hoppas han
 besvarar mig, I ären väl, svar väntar.

Jerusalem den 24 Januari 1910.

Älskade Moder och Syster och Bröder samt Alla!

Jag fick sådan underättelse i går
 genom ett brev Dagens Charin hade från sin
 kusin Brita, som ger att jag ej kan skriva
 Färdigarna mera, att Gud har tagit vår
 Gamle Fader ur denna tid, till sin
 vilats, var han kan säga och se att Gud
 är rätt och rättfärdig i allt vad han gör,
 så väl som ni har gjort mig underättad
 om honom hela tiden, så jag nästan
 kan varit så att säga beredd på att på
 detta bud, ändå var det som ett slag när
 jag fick höra att han var begravd,
 de sade ej någonting vidare, men jag
 måste berömma mig, och ej låta detta
 taga mig mer, utan, komma ihåg
 att Gud är kärleken, att han ej låter

ingenting handa oss som han ej finner
vara det bästa, O! huru jag är förvissad,
om han nu kunde komma och säga nå-
gonting, så skulle han säkert uppmana
mig och oss alla att hålla ut i tro och
Tålmod och fullborda Guds plan
som Gud har kallat oss till, att vi
snutte bli den Brud till vilken
Christus och alla som har gått öfver
till den andra sidan, han komma
tillräcka och finna rumm.

derutinnan vill jag förbli och leva
annars vill sorgen öfverhugna mig.

derfore så känner jag, som jag vill
uppmana eder att icke säga, ser till
hur vi kan fylla Tomrummet med
vår Gamle Moder, så att han ej skall
brinna sig ensam, *Mor!* sey icke, grät
icke. Gud prisa för bäst att taga
honom, nu är hans lidande slut.

Jag höryras och väntar att ni snart
skriver och låter mig veta allt hur
det har varit hela tiden och under
begravningen och hur ni är till mods,
jag är frisk och för öfrigt har det mycket
bra och har mina vädliga syskon,
hur står det till vid *Olus*? har *Beita*
varit hos eder något, hälsa dem alla
så snart, hur är det med *Har*? han
kan vara, så du kan läsa brevenna för henne
eller *Faster* hur står det till med henne?
jag väntar att vara hos det är med
eder allersammans.

O! huru förgångligt människans lif
är, bäst som han står som en blomma
vi må säga är han gemmal och till
förgångelsen hastar, far eller pednare,
men, *Anden* lifver, jag känner
mig marmare *Far* ^{ni jag mågans id från det här} *ni*, det är ej någon
ting af det naturliga som bortskjamma
hans ögar oss, han ser vad han ej har,
sett för.